

عنوان مقاله:

بررسی مبانی و اصول علنی بودن دادرسی در دادرسی های کیفری

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی مطالعات دینی، علوم انسانی و اخلاق زیستی در جهان اسلام (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

امیر علی غلامی - دانشجوی کارشناسی ارشد، حقوق جزا و جرم‌شناسی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

عنوان تحقیق بررسی اصل علنی بودن محاکمات کیفری می باشد اجرای عدالت کیفری که هدف هر دادرسی جزایی است بدون برقراری محاکمه منصفانه ای که در آن حقوق و آزادی های متهم، بزه دیده و سایر افراد درگیر در فرایند کیفری محترم شمرده شود، فرصت ظهور نخواهد داشت. علنی بودن دادرسی وضعیتی است که در آن جلسات رسیدگی به اتهام متهم بدون ایجاد مانع بر سر راه حضور افراد عادی و رسانه های عمومی تشکیل و اداره می شود. این وضعیت امروزه یکی از مولفه های مهم دادرسی منصفانه و حقی از حقوق بشر در دعاوی کیفری محسوب می شود. عدول از اصل علنی بودن دادرسی، جز در موارد مصرح در قانون که تنها در شرایطی دموکراتیک و در نتیجه موازنه منافع و ارزش های متعارض تجویز می شود، نقض اصول دادرسی منصفانه و نادیده گرفتن حقوق اساسی افراد تلقی می شود. به رغم برخی برداشت های اولیه که به طور کلی مولفه های محاکمه منصفانه را حامی حقوق متهم می داند، دادرسی علنی متضمن فواید و مصالحی برای جامعه نیز می باشد. بنابراین «حق فردی متهم» و «مصلحت عمومی جامعه» را به صورت توأم باید به عنوان مبانی و موجهات نظری علنی بودن دادرسی کیفری تعریف و تبیین کرد. این مقاله پس از طرح و تمهید مباحث به شرح مبانی نظری علنی بودن دادرسی می پردازد

کلمات کلیدی:

علنی بودن، دادرسی کیفری، متهم، محاکمه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1712925>

